

La Veu de Catalunya

Any XXI núm. 4,244

Barcelona: Dilluns 27 de febrer de 1911

Edició del MATÍ

SANT DEL DIA: Sant Leandre, bisbe.

Sant de dia: St. Jordi, 22.—Quadrant: Rosari. A la iglesia parroquial de St. Maria del Mar.—Horas d'espósit: De 24 de dia del matí a les 10 de la tarda.—Demà A la mateixa Iglesia.—Cor de dia: Ntra. Sra. de Montserrat, a Sant Just.—Demà Ntra. Sra. de la Mercè, a la Sagrada Família.—Missa d'avui: St. Leandre, bis., conf. y dr.; color blau-rosa. La de demà: La Sta. Columna de la Flagelació de Nta. Sra. Jesucrist; color vermell.

—Adoració nocturna: Dijous, dia 2 de Març. Torn de St. Joseph.

D. Marius Cucurny y Guiu

mori cristianament el dia 12 del corrent

(A. C. S.)

La seva esposa dona Mercè Samartí, filla d'Leandre, Lluïs, Dolors, Antonia i Assumpció, fills polítics Montserrat Camps, Agneta Llunell, Felip Rodés, Josep Maria Rusiñol i Joseph Maria Cornellà, netos, germana, germana políctica, neboda, cosins y demés parents, al recordar als amics y coneguts tan sensible pèrdua, els preguen el tinguin present en llurs oracions y se serveixin assistir als funerals que es faran en sufragi de la seva anima, se celebraran demà, dijous, dia 28 del corrent, a les deu, a l'església de la Casa Provincial de Catalunya, per què assistents les quedarán gratis.

Les misses després del Ofici y desseguida la del perdó

El dol se dona per despedit

No's convida particularment

(A. C. S.)

Sa seva esposa dona Mercè Samartí, filla d'Leandre, Lluïs, Dolors, Antonia i Assumpció, fills polítics Montserrat Camps, Agneta Llunell, Felip Rodés, Josep Maria Rusiñol i Joseph Maria Cornellà, netos, germana, germana políctica, neboda, cosins y demés parents, al recordar als amics y coneguts tan sensible pèrdua, els preguen el tinguin present en llurs oracions y se serveixin assistir als funerals que es faran en sufragi de la seva anima, se celebraran demà, dijous, dia 28 del corrent, a les deu, a l'església de la Casa Provincial de Catalunya, per què assistents les quedarán gratis.

Les misses després del Ofici y desseguida la del perdó

El dol se dona per despedit

No's convida particularment

(A. C. S.)

Don Joan Martínez y Pastor

HA MORT

havent rebut els Aussilis Espirituals

(A. C. S.)

Sa affligida esposa dona Antonia Jover, vídua de Antoni, germans Salvador y Joseph (present) y Manuela (ausent), fills entenats Josep, Antoni, Eduard y Amanda Antoni (present y ausent), fills polítics Joseph Trius, Joseph Fàbregas, Adelina Armengol y Francisca Colomina, germanes polítiques, neboda y demés parents, supliquen als amics y coneguts el tinguin present en llurs oracions y se serveixin assistir a la casa mortuoria, Ronda de Sant Antoni, núm. 74, aviny, dilluns, a les tres de la tarda, per acompañar el cadàver a la iglesia parroquial y d'allí al Cementiri Vell.

No's convida particularment.

"La Tesorería Mutual"

Societat Cooperativa de Crèdit y Estalvi

Imposicions d'Estalvi. — Préstams hipotecaris

Préstams personals ab garantia

Passatge del Crèdit, 2, entr. 1. — BARCELONA

D. Marsana Rof y Fills

Valors, Cupons, Giros, Comptes Corrents, Cambi de Monedes

(RAMBLA CANALETES, 2)

Tusquets y C. S. en C. Borsa.
Valors y cupons. — Rambla del Centre, 9

Al Dia

El pobre Carnestoltes s'acaba de morir...

Enterreny! Carnestoltes! Per lo que hi fa en el mon! Un bon so a terra, de vent canes de fons, y que no tregus més el cap!

Al veure'l pel Passeig de Gràcia ahir al matí, ja'n vaig tenir prou. Y pera que ho semblessen menys els Carnestoltes, feya una temperatura d'agost, asfixianta; temperatura, y pols que s'alcava dels passards dels vienants y del passeig central, suraven en l'aire com una fumera.

Disfresses? Set creatures, pobretes,

ensenyant els premis del ball infantil, y una mitja dotzena d'homes, qui de pietrot, qui de dominó, qui de capricho y, (Santa ignorància)

feyen d'allò més bromes les disfresses. Un, després de pensarish una estona, com si no gosés, me va dir: —Que no'm coneixes! —Al cap de mitja hora, un altre, més intencionat y més de la broma, però seriós, vermell de cara, els passades y un bigotras de color roig que li donaven aire de príncep de Mèrcia, sortint d'un apat de la embalada anglesa, me va dir: —Ja'n coneix, ja'n coneix! —S'hi fa molta broma al Passeig de Gràcia y s'hi esmera molt en genys.

Pobre Carnestoltes! Enterreny d'una vegada, o barrem-hi el pis quan arribi, ja es ben molt.

POL.

GLOSARI

MARTIRILOGI D'INFANTS

A uns parets mestres els ha occitat enganyar desfressar la seva cràtula de Ampolla d'anís del Mon. El cos de l'ampolla es figurat en pesadissim cartró. Per uns forats suren, gairebé sense joc, les canutes y les brases negres dels peus denit. Un altre

forat deixa al descobert la cara. Però qui encara sobre aquesta, fins a nivell de nas, un paper nou, figurant la camplificació de la etiqueta. Quan s'es va fer, tots els drets marcats de la vacuna s'hi desplaçaven en blanc. Les tietes, obrint pas a la petita màrtir, somriuen. Flora de tant en tant la nostra, y això fa esclarir a tothom.

Un altre infant encara més petit, vestit d'ós. Dos dits de cara, entre la coberta de pells. Dos dits de cara, coneguda, púrpura. Devant de la boça, un bog.

Un altre nen, vestit de mico, ab cadienes, per la Riera de Sant Joan. Al ser devant d'una botiga amiga, els pares que l'acompanyen, fan una senyal, y el pobre balla.

Una nena de quatre anys, disfressada de xula. La cua llarguissima arreplega tota la pols del carter. El bust es ros (y ja son les vuit del vespre). Els brassos, també ros, han devingut marrats de fred. Les dues manetes de la vacuna s'hi desplaçaven en blanc. Les tietes, obrint pas a la petita màrtir, somriuen. Flora de tant en tant la nostra, y això fa esclarir a tothom.

Un altre infant encara més petit, vestit d'ós. Dos dits de cara, entre la coberta de pells. Dos dits de cara, coneguda, púrpura. Devant de la boça, un bog.

Al carrer de Mallorca, uns pares, enginyosos humoristes, accompanyen una criatura molt petita ab disfressa de falda trabada. Una corda, estreta la línia a nivells del genolls. Porta una gran perruca, un immens capell grotesc, que li fa decantar el cap a la esquerda, un vel espès tapant la cara. La pobreda, no sab caminar. La mare s'asseva y la custodia brutalment.

—Avia, diu un menudet en el trinxaria, —no puch aguantar més! Me pica, me pica!

Voi dir un mosato de crep. Va vestit, segons els pares han explicat als demés passatgers, y de Vasco de Gamala.

L'avia, molt seria!

—Estigues quiet!

A l'Acadèmia de Medicina

Ans d'ant ya tornà avui a la Reial Acadèmia de Medicina y Ciències la sessió pública extraordinària, ab motiu de la recepció del acadèmic electe per la Secció d'Higiene doctor don Felip Proubasta Masterer.

No cal dir que la sala d'actes de la docèa corporació va omplir-se d'un pùblic selecte que va volgut demostrar si nou acadèmic el seu homenatge.

Aquest, que esperava en un dels salons de la casta, va entrar acompanyat dels doctors Oliver Rodes y Botey.

Una vegada presa possessió de la ciàndia que era responent, va dedicar parades a l'afecte al difunt doctor don Lluís Anglada, la vacanta del qual ocupa des d'ant doctor Proubasta.

El discurs del nou acadèmic va servir sobre la higiene del part, y tan aquest com la contesta del doctor don Valentí Carreras, van ser aplaudits ben merescutament.

El doctor Fargas va imposar la medalla al nou acadèmic y li va fer oferiment, en nom de la corporació, d'un diploma. Després va cloure l'acte ab discursos parades de remuneració.

Els discursos dels doctors Proubasta y Carreras foren repartits als concurrents,

Aahir, al migdia, comptant ab un temps esplèndit, va celebrar-se al temple episcopal de la Sagrada Família la festa dels arbres pels neixos y noyes de aquelles escoles, que, accompagnats de una banda de música y ab sos neons, van omplir un dels establiments que volien el temple, disposats per plantar-hi arbres.

Hi havia molta gent i, entre altres personalitats, el president honorari y fundador dels Amics de la festa dels arbres don Rafael Puig y Valls, accompagnat de son germà don Marian, els senyors Perez Argemí, Martorell y Urdiales, i una deu instància, Baró de Purroy y Maspons del Institut Agrícola Català, el regidor del districte senyor Sagarra y, algunes més.

—Avia, diu un menudet en el trinxaria, —no puch aguantar més! Me pica, me pica!

Voi dir un mosato de crep. Va vestit, segons els pares han explicat als demés passatgers, y de Vasco de Gamala.

L'avia, molt seria!

—Estigues quiet!

La festa del Arbre a la Sagrada Família

El capella custodi del temple mossen Gil Parets al peu d'un altar improvisat va benir un pi que fou plantat tots junts dins una palada de terra cada un dels concorrents invitats al acte, essent successivament plantats per la quinzena d'arbres que son de les següents espècies:

—Alpinus insignis, Bétula alba, Cercis siliquastrum, Fraxinus excelsior, Tilia europea, Catalpa Burjat, Pinus halopea, Casuarina Equisetina, Ulmus parvifolia, Negundo fraxinifolium, Sternbergia platyntha, Acer pseudoplatanus, Populus tremula, Broussonetia papyrifera, Ulmus campestris, Acer foliis marginata alba.

Tots aquests arbres els regalà el concejal floricultor senyor Cortés, el qual ha treballat activament en la organització de la festa.

Acabà aquesta, ab el cant per la quinzena, ab acompanyament de piano, del Himne dels arbres, y després els invitats foren acompanyats per reverent capella custodi a visitar les escoles, que son un model baix tots conceptes, y les obres del temple. Grans enhorabones donaren tots al reverent Gil Parets, que ab tan bona voluntat y acer, puja un edifici molt al costat dels grans edificis que s'està construint.

forces vives d'aquella comarca, pera que en ella s'hi designi el nom del altre candidat.

Y, ademés, se nomenà una comissió electoral constituida pels presidents del Centre Català de Vilanova y del de Molins de Rei, dels diputats provincials don Miquel Roca y don Joseph Roig y Ventosa, y el diputat a Cortis don Joseph Bertran y Muñiz, a la qual se li concedí un ampli vot de confiança per poder prendre tota mena d'accions referents a la present campanya electoral.

Els nombrosos delegats allí reunits y els influents personalitats, tots ells estaven absolutament concavents del triomf dels candidats que proposava, ja que compiaran ab la simpatia y entusiasme dels electors.

Varies

En la reunió celebrada al Comitè de Defensa Social, el president de la Societat electoral, don Rafael Vallet, explicà les gestions fetes per la conjunció de les dretes y la Lliga Regionalista. Donà compte de la designació de candidat en la persona del actual vice-president de la Diputació, don Lluís Argemí de Martí, de qui feu l'elogi y explicà els altres acords que foren comunicats al president de la Lliga Regionalista, qui presta sa conformitat.

La tragedia del mar

Suscripció

de "La Veu de Catalunya"

Pessetes

Suma anterior. 6.115'15

Clement Riera, 1; Ateneu Obrer Català de Sant Martí, 1; Ateneu Obrer Català de Sant Martí, 25; Martí Rius, fabricant, 25; Joseph Sagrera y Companyia, 20;

Camí germans, 15; Joan Tey, 10; Francisco Rusca, 10; Antoni Cabré, 10; Antoni Nadal, 10; Ramon Roman, 5; Antoni Serra, 5; Sola germans, 5; Joseph Sagrera, 1; Joaquim Rivera, 5; Jaume Clapés, 5; Marino Mañez y Deza, 1; Ramon Llopis, 2; Francesc Fraga, 2; Melcior Capilla, 25; Joan Piñol, 50; Joan Bayés, 50; Marian Arderius, 50; Joseph Palau, 25; Esteve Massagué, 50; Andreu Costa, 50; Jaume Codina, 50; Pere Martí, 1; Joaquim Anglada, 50; Joseph Casanovas, 50; Francisco Vilagut, 1; Llorenç Mir, 1; Ramon Vilàs, 1; Joseph Costa, 1; Hermenegild Raboso, 25; Joaquim Texidor, 2; Joseph Prat, 2; Carles Trullàs Lasorna, 1; Joseph Sola, 1; Genís Solé, 1; Enric Fugueras, 2; Bartomeu Bonoms, 1; Ricard Batlle, 1; Carles Trullàs, 1; Alexandre Marfull, 25; Ramón Saurí, 50; Manuel Sans, 1; Enric Simó, 1; Joan Tomé, 1; Antoni Plans, 50; Enric Ribó, 1; Manuel Aranda, 25; Domingo Bayó, 1; Pere Bartoli, 1; Frederich Freixa, 1; Pere M. Solà, 2; Joseph Biográ, 1; Joseph Aguilar, 2; Jovent Boixas, 1; Pere Monatà, 2; Joan Guàl, 30; Joan Solà, 1; Joan Riera, 1; Geòrgia Mas, 1; Ricard Urdeix, 2; Jaume Farigola, 1; Delfí Sabadell, 2; Joaquim Rius, 1; Joseph Fortey, 2; Sebastià Riba, 5; Antoni Prat, 2; Joseph Sala, 1; Joan Creus, 1; Joseph Regí, 1; Joan Martí, 2; Josep Serrat, 1; Jaume Suñol, 1; Llorenç Texidor, 2; Benet Llach, 1; Joseph Enguix, 1; Valentí Iglesias, 50; Lluís Viñals, 1; Delfí Bonoms, 5; Esteve Sitjà, 1; Joseph Bonifac, 2; Joseph Ortiz, 1; Miquel i Pau Solà, 2; Joseph Masriera, 1; Joseph Balvey, 50; Bonaventura Boix, 50. — Total. 246'05

Total. 6.365'20

Don Antoni Nadal, fabricant de teixits, ha entregat un faro de roba pera les famílies dels naufrags y don Ramon Romeu 13 mantons de llana ab el mateix.

Donatiu

El governador ha rebut 120 pess. de la Societat Choral de Gavà, recaudades en una festa a benefici dels pobres pescadors.

La tòmbola de la premsa

Pera la tòmbola que organiza l'Associació de la Premsa, a benefici de les vicissituds temporals, se reberan altres objectes dels senyors següents: don Pere Serra "La Província", senyors Olió y Ichasmandri, don Joaquim Fau, senyora Mercè Milà, y Massan-

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, notícies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

217

Valdepeñas

Ses vinyes y sos vins

V.

Ocupantse de les típiques vaixelles usades pels naturals del Sud del nostre territori, pera guardarhi els vins i els olls, hi hà qui ha vist en els moros els quals les introduïren a Espanya, fonamentant-se en aquesta opinió ab lo que diu l'escriptor Chandin en son "Voyage en Perse" et autres lieux d'Orient, al esmentar quells armenis guarden sos vins en jarras o patares, vasos de fang, de forma ovalada, de quatre punts d'alçada i el contingut de les quals varia de 250 espíntas a un smuid⁽¹⁾.

Si té en compte que ja deyen Colomella y altres escriptors, al ocupar-se de les eines de què servien els naturals de l'Iberia, en els temps, s'haurà de conveir en lo poch fonamentada que es la creença de que fossin els deixebles de Mahoma els introductors de les estanjas, essent lo més lògich atribuir als romans el coneixement d'aquelles vaixelles en els naturals d'Andalusia, la Manxa y altres terres hispàniques.

Un s'afirma més en aquesta idea, si's considera que ja los romans, venen usant de temps immemorial diferents tenclasses, la semblança dels quals ab les estanjas, per lo que se'n sab, no pot ser massa evidente.

Encara que no s'escrivien aquells potles les escibass o botes, cines de fusta recolades pera guardar els vins també's sab que pera fer menjar els mostos del rahim, usaven dipòsits de terra crua, més o menys grossos y alturats que al dir de Peladi estaven recoberts de pega en son interior y l'amargorant de la qual atenuaven, algunes vegades, ab la barreja d'una pica de cera finissima.

El adolent segonament servia la vaixela de terrissa més grossa que usaren, ja que el vi dels «doliums», el repartien en altres dipòsits més petits, també de terra crua y que concedien a els nous de «seriae» y de «canteas», la forma venuda de les quals acabava un coll més o menys estret y llarg.

Les estanjas eren més petites que els doliums, y de major cabuda que les cintroneres. Aquestes se difereixen dels primers per les anses, que faciliten el transport dels líquids d'uns a altres lllocs, a lo que eren especialment destinades.

Al utilitzar, lligaven una corda que agafava les dues anses; passaven un grapat sota la corda y posant-se un home a cada cap del samall l'apoyaven a sa espalda y axis removen les cintroneres.

Dels estudis fets per Hulstruch de les mesures usades pels romans, se ve en coneixement de que la cabuda de les cintroneres era de 26 litres, 26 centímetres, que representava la vintessima part d'un ecceus, vas de cuir especial pera facilitar el maneig dels líquids.

Tinent, donchs, en consideració aquejats dades, s'ha de suposar que's doliums y terrius dels romans venen a ser o son, els que donaren origen a les típiques y tradicionals estanjas que usen els catalans de Valdepeñas.

Aquestes quedan més o menys ben tapades ab una coberta de fusta, les estanjas de la qual quedan dissimulades ab uns pols, que's lliguen a la cintronera.

Per les «canillas», avetes de tapes de fusta que s'enfonsen als tapis de fusta, convenientment disposats per tal fi a les estanjas, aquests que faciliten el transport dels líquids d'uns a altres lllocs, a lo que eren especialment destinades.

Al utilitzar, lligaven una corda que agafava les dues anses; passaven un grapat sota la corda y posant-se un home a cada cap del samall l'apoyaven a sa espalda y axis removen les cintroneres.

En efecte, l'exemple que donal l'escriptor Deu es degne del més fervorós elogio a la «Fulla Agrícola de LA VEU», li testimonio oral agràcies.

Fructificació de l'olivera

La experiència sorpresa ha demostrat que hi ha un límit molt més gran y molt més bon escrit que els dels homes; tanmateix només que'n hi fixem, observant y estudiant aquella gran obra, «La Nutració.

Temps hi havia promés una visita de família a una de les principals cases d'un poble del Empordà no molt llunyà de Girona, qual visita ab molt gust, va efectuar per allà a títols de setembre prop-pasat.

Així com a l'home industrial li fa pler ensermunt a un seu amic els seus avisos, l'agricultor expert y complacent també té'l gust y interès en ensenyar a les persones del seu ram els millorens introduits a les finques d'aquesta forma, ab l'amabilitat que caracterisa, al home senzill, instruït y complacent vaig ésser acompañat per l'intel·lecte amo de la casa, a recórrer algunes de les seves finques que ab molt accent son per ell mateix directament expliquades.

Bona part de la llisso estigué dedicada a les principals malalties de la vinya, sobre tot a dels mildius, que ha sigut la que més perjudicis ha donat en la cultura d'oliva y la que més preocupa als cultivars el poder combatir-la, pels quals, reconeixan ab gran interès, que's fessin les pintores sulfatades a temps y repetissen sempre que una elevació de temperatura coincideix amb una depressió barométrica, per ser aquells els moments més perilsos, fent notar la necessitat imprevisió i, per eix, la caligrafia dels rahims de alternar els tractaments líquids ab les barrejas de seix i caix i que aquesta s'haigut fet fondu ab sulfat de coure; de manera que aquestes compostions conseqüent al temps, un copch per 100 de sulfat. Després de explicar la manera de fer aquestes barrejas, d'altres diferents casos que proven fins a la evidència, la eficacia del mètode mixt, fins procediments, no sols perq' quell mètode no fa perdre els rahims sinó perq' pavares els exàmens del citolim que en alguns casos no tenen el sucre no basta a decantar.

Ab lo molt poc que entenem sobre aquesta classe de plantes, ens permetrem dir quelcom sobre l'assumpte.

En quan a deixar més olives, cap aquell canvi de Figueres, tractarem per directament y serrany per terrany, es veïrà;

y sembla que's pugui atribuir una mica a pò d'esper l'ambient tan humit y no picure tant com al resto dels Empordà y més apropi a Girona, perq' hem experimentat lo mateix ab els ceps d'aquestes estanjas que, un pes, una aguanten més tots els anys sois fruits, y resulten més sencers que no pas a la mitja part del Empordà a que aludim, proper a Girona.

Es molt notable que en anys molt humits y proujous a la primavera, no hi ha ni olives ni rains; per això s'aconseixa sempre la poda de la olivera y dels arbres fructuifères, carrosa, perq' la seva fructificació sigui favorescuda per l'ascensional efectuat pel contacte del vent y sol.

Per això s'explica y per altres causes, que l'exces d'ufana d'una planta, com també la seva riquesa vinal, sempre donant proves eloquents de la gran atenció y empreny que posen a introduir els avants enodrigats que els dies se senyalen en diferents indrets. Y axis han començat a adoptar-se les noves eines para la vinificació, com son les màquines trepatractadores, prenques, bombes y filters, y els productes enodrigats més recomanables, incloent també la construcció de tines de sòndoreo.

Donat el caràcter emprendedor d'aquellos agricultors y l'interès per la indústria seccular que practiquen, es de creure que'n el perfil de la frövera no anomenen aquells vinyes i més i més ja Pint, eixemperian, no tardaria aquella comarca en distinguir-se en el camp dels avants, portant a la indústria vinícola gutes les mitjanes de que es susceptible, posant sos vins en condicions de que son nom, traspasant els més, contribuïx a que per tot el mon se formés real y clar concepte de lo que es la gran riquesa vinalista d'Espanya, digna d'ocupar el primer lloc entre els ràfols productors, el dia que totes les regions que conreen els ceps posen en joc ses activitats y medis utiles per avaluarel els productes del terren, crescents y inflats pels raigs d'un sol abraçador, en cap altra terra tan lluenga ni tan intensa com en aquelles costes de la Sierra Morena.

Raul M. Mir.

La cinta equival a 1.615 litres y l'equivalent de la Provença a 460 litres.

Un donatiu espléndit per D. Joseph Deu

Ho varem inscriure en unes curtes ratlles d'alluny darrer, y avui podem dir-ho ben clarament. L'Institut Agrícola de Sant Isidre ha sigut objecte d'un donatiu espléndit, més ben dit, els agricultors en general son objecte del donatiu, perq' tots s'han de beneficiar, els grossos y els petits, els que col·cremen y els que practiquen, els que miguen grans iniciatives y els que, tots aquells branques de l'olivera, realsen una millora apreciable digne d'esser admirada.

El Sindicato Agrícola se presenta, res-

tant cap més oliva en les demés branques.

També fou motiu de la nostra observació, el que una olivera, tenint no més que dues branques al arrenar de son tronch ab una alçada de 8 o 10 punts, les quals formaven la seva copa, la una branca era ben carregada d'olives y l'altra no'n tenia ni una; y no fou tota la sorpresa nostra al adonarnos que un males mans havia practicat ja, posterl'anterior, la correjita a la branca carregada d'olives.

¿Qui sab si's podrà posar en pràctica el sistema d'abixegar branques per obligar més la precocitat de les olives en els diferents punts que la costa més fructificat? Haventse de practicar, com necessariament convé, la poda de la olivera se podrà deixar una remassada de branques de les grosses abixegades de cap per baix, en comptes de tallarles de moment, y després quan fos la època de recollecció de la oliva, en que ja no hi hà tampoc quasi saba, tallarles arrancant pogues als més ventajosa recullir el fruit a terra, sense haver de barrer la olivera per fer caure les olives en perjudici de la planta. Si això s'experimenta, se podrà alternar així posades les olives dels oliveres per que aquelles cada any poguessin tenir una distinció honorifica.

Lloable es l'accio del senyor Deu, y ho es més encara per l'amplet de mines que s'ofereixen.

Després passat la Junta del Institut

anà a remercar en sa casa al generós donant, portantl una comunicació en què s'hi fan aquestes sentides consideracions:

«Se donen casos en alguns països, d'homes benestants, de poderosos dotats del sentiment d'amor al próxim, a la terra en que viuen y a la indústria o professió que exerceten, que institucions o fan donacions, bé en favor d'una classe social, bé dels que en la lluita per la vida perseguixen determinats ideals; més son tan escassos en el nostre país tan bells exemples, molt especialment tractantse d'afavorir l'agricultura, que aquest per el qual tan honorat se considera l'institut, no pot menys que motivar un sentiment general d'afecto y de regoneigement a vostre que ab tanta generositat dona nombrosos efectes pels lluitar contra les malalties que en si porta l'agricultura: la ruïna y la ignorància.»

En efecte, l'exemple que donal l'escriptor Deu es degne del més fervorós elogio a la «Fulla Agrícola de LA VEU», li testimonio oral agràcies.

Al final, segonament servia la vaixela de terrissa més grossa que usaren, ja que el vi dels «doliums», el repartien en altres dipòsits més petits, també de terra crua y que concedien a els nous de «seriae» y de «canteas», la forma venuda de les quals acabava un coll més o menys estret y llarg.

Les estanjas eren més petites que els doliums, y de major cabuda que les cintroneres. Aquestes se difereixen dels primers per les anses, que faciliten el transport dels líquids d'uns a altres lllocs, a lo que eren especialment destinades.

Al utilitzar, lligaven una corda que agafava les dues anses; passaven un grapat sota la corda y posant-se un home a cada cap del samall l'apoyaven a sa espalda y axis removen les cintroneres.

Dels estudis fets per Hulstruch de les mesures usades pels romans, se ve en coneixement de que la cabuda de les cintroneres era de 26 litres, 26 centímetres, que representava la vintessima part d'un ecceus, vas de cuir especial pera facilitar el maneig dels líquids.

Tinent, donchs, en consideració aquejats dades, s'ha de suposar que's doliums y terrius dels romans venen a ser o son,

els que donaren origen a les típiques y tradicionals estanjas que usen els catalans de Valdepeñas.

Aquestes quedan més o menys ben tapades ab una coberta de fusta, les estanjas de la qual quedan dissimulades ab uns pols, que's lliguen a la cintronera.

Per les «canillas», avetes de tapes de fusta que s'enfonsen als tapis de fusta, convenientment disposats per tal fi a les estanjas, aquests que faciliten el transport dels líquids d'uns a altres lllocs, a lo que eren especialment destinades.

Al utilitzar, lligaven una corda que agafava les dues anses; passaven un grapat sota la corda y posant-se un home a cada cap del samall l'apoyaven a sa espalda y axis removen les cintroneres.

En efecte, l'exemple que donal l'escriptor Deu es degne del més fervorós elogio a la «Fulla Agrícola de LA VEU», li testimonio oral agràcies.

En aquesta mateixa secció, en la

partida d'«estanjas», s'ha de suposar que es tracta de les estanjas que usen els catalans de Valdepeñas.

Aquestes quedan més o menys ben tapades ab una coberta de fusta, les estanjas de la qual quedan dissimulades ab uns pols, que's lliguen a la cintronera.

Per les «canillas», avetes de tapes de fusta que s'enfonsen als tapis de fusta, convenientment disposats per tal fi a les estanjas, aquests que faciliten el transport dels líquids d'uns a altres lllocs, a lo que eren especialment destinades.

Al utilitzar, lligaven una corda que agafava les dues anses; passaven un grapat sota la corda y posant-se un home a cada cap del samall l'apoyaven a sa espalda y axis removen les cintroneres.

Dels estudis fets per Hulstruch de les mesures usades pels romans, se ve en coneixement de que la cabuda de les cintroneres era de 26 litres, 26 centímetres, que representava la vintessima part d'un ecceus, vas de cuir especial pera facilitar el maneig dels líquids.

Tinent, donchs, en consideració aquejats dades, s'ha de suposar que's doliums y terrius dels romans venen a ser o son,

els que donaren origen a les típiques y tradicionals estanjas que usen els catalans de Valdepeñas.

Aquestes quedan més o menys ben tapades ab una coberta de fusta, les estanjas de la qual quedan dissimulades ab uns pols, que's lliguen a la cintronera.

Per les «canillas», avetes de tapes de fusta que s'enfonsen als tapis de fusta, convenientment disposats per tal fi a les estanjas, aquests que faciliten el transport dels líquids d'uns a altres lllocs, a lo que eren especialment destinades.

Al utilitzar, lligaven una corda que agafava les dues anses; passaven un grapat sota la corda y posant-se un home a cada cap del samall l'apoyaven a sa espalda y axis removen les cintroneres.

Dels estudis fets per Hulstruch de les mesures usades pels romans, se ve en coneixement de que la cabuda de les cintroneres era de 26 litres, 26 centímetres, que representava la vintessima part d'un ecceus, vas de cuir especial pera facilitar el maneig dels líquids.

Tinent, donchs, en consideració aquejats dades, s'ha de suposar que's doliums y terrius dels romans venen a ser o son,

els que donaren origen a les típiques y tradicionals estanjas que usen els catalans de Valdepeñas.

Aquestes quedan més o menys ben tapades ab una coberta de fusta, les estanjas de la qual quedan dissimulades ab uns pols, que's lliguen a la cintronera.

Per les «canillas», avetes de tapes de fusta que s'enfonsen als tapis de fusta, convenientment disposats per tal fi a les estanjas, aquests que faciliten el transport dels líquids d'uns a altres lllocs, a lo que eren especialment destinades.

Al utilitzar, lligaven una corda que agafava les dues anses; passaven un grapat sota la corda y posant-se un home a cada cap del samall l'apoyaven a sa espalda y axis removen les cintroneres.

Dels estudis fets per Hulstruch de les mesures usades pels romans, se ve en coneixement de que la cabuda de les cintroneres era de 26 litres, 26 centímetres, que representava la vintessima part d'un ecceus, vas de cuir especial pera facilitar el maneig dels líquids.

Tinent, donchs, en consideració aquejats dades, s'ha de suposar que's doliums y terrius dels romans venen a ser o son,

els que donaren origen a les típiques y tradicionals estanjas que usen els catalans de Valdepeñas.

Aquestes quedan més o menys ben tapades ab una coberta de fusta, les estanjas de la qual quedan dissimulades ab uns pols, que's lliguen a la cintronera.

Per les «canillas», avetes de tapes de fusta que s'enfonsen als tapis de f

Mercat de Barcelona

Preus corrents al mercat, donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors i Regals de Comerç de la Plaça de Barcelona.

Grans y farrines

(Sense drets de consum.)

Blaats

Catalunya Castellana, de 30'21 a 39'63 100 kilos

Aixins Eupatoria, > 29'54 a 39'99 >

Aragó, > 29'54 a 39'99 >

Urgell, > 29'63 a 39'99 >

Blanquet, > 28'63 a 29'09 >

Comarcas, > 28'63 a 29'09 >

Duro Andalucia, > 28'63 a 29'09 >

Aixins Yeski, > 28'63 a 29'09 >

Aulks Berdianska, > 28'63 a 29'09 >

Farrines, > 28'63 a 29'09 >

Extrablanques n.º 1, de 39'03 a 40'36 100 kilos

Superfines d. n.º 2, de 37'25 a 38'46 >

Numeros 3, de 34'85 a 35'05 >

Numeros 4, de 21'94 a 23'33 >

Segones, > 19'16 a 20'93 >

Terceres, > 16'25 a 17'50 >

Quartes, > 13'33 a 14'18 >

Exixa forra n.º 1, de 49'05 a 50'20 >

Superaforra forra 2, de 49'05 a 51'15 >

Numeros 3, de 36'95 a 37'85 >

Numeros 4, de 29'83 a 22'50 >

Segones, > 18'23 a 19'16 >

Terceres, > 14'16 a 15'83 >

Quartes, > 13'20 a 12'93 >

Arròs Valencia bomba 50' > 55' >

Arròs Amonquell, 41' a 46' >

Garrofes

Vinaros, 13'00 a 13'93 100 kilos

Rojes, 13'50 a 14'70 >

Ibrera, > 14'70 >

Mallorca, > 14'70 >

Chiros, > 14'70 >

Tarragona, > 12'50 a 13'93 >

Valencia, > 12'50 a 12'75 >

Desapulles

Sagó, 23'00 a 24'70 100 litres

Segonet, > 27'00 a 28'37 >

Prims, > 3'93 a 3'214 >

Civada

Comarca, > 100 kilos

Extremadura, > 19'50 a 19'75 >

Extranjeria roja, > a >

Cartagena roja, > a >

Andalusia, > 19'75 a 19' >

Ordí

Andalusia, > 20' a 30'50 100 kilos

Urgell, > 20' a 20'25 >

Comarca, > 20' a 20'50 >

Favons

Kores, > 22' a 22'75 100 kilos

Sevilla, > 22' >

Castello, > 21'25 >

Mitj., > a >

Extranjeria, > 22'25 a 22'50 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos

Arròs Montillà, de 41'00 a 45'00 passates els 100 kilos